

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. szeptember 29. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt az **I.rendű vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2009. évi április hó 9. napján kihirdetett **12.B.213/2008/56.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I.r. vádlott fegyházának és közügyektől eltiltásának tartamát egyezően 5 (öt) évre,
a II.r. vádlott börtönének tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, közügyektől eltiltásának tartamát 3 (három) évre e n y h í t i .

A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt, míg II.r. vádlott esetében a 2009. április hó 9. napjától a mai napig házi őrizetben töltött időt beszámítja akként, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 3 (három) napi házi őrizet felel meg.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra,

a II.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 5 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban, valamint a II.r. vádlott által házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről. A felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottat 93.272.- forint, II.r. vádlottat 91.220.- forint, míg a vádlottakat egyetemlegesen 277.180.- forint megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

I.r. vádlott és védője az első fokú ítélet megalapozatlansága miatt, továbbá a bizonyítási indítványok elutasítása miatt, eltérő minősítés, egyben a kiszabott büntetés enyhítése érdekében,

a II.r. vádlott és védője egyezően enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás kiegészítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a fellebbezések közül az enyhítésre irányuló fellebbezéseket ítélte alaposnak.

A fellebbezési eljárásban az I.r. vádlott és védője bizonyítási indítványokat terjesztettek elő.

Az I.r. vádlott és védője által előterjesztett bizonyítási indítványok döntően azonosak voltak azokkal, amelyeket már az első fokú eljárásban előterjesztettek. Ezen bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság elutasította és e körben kifejtett álláspontját a másodfokú bíróság is osztotta.

A fuvaroztató megkeresésére, a kábítószer csomagolására használt papírsák megtekintésére, az azon található fölirat lefordítására és a csomagbontásról készült videofelvétel megtekintésére vonatkozó bizonyítási indítványok tekintetében kifejtett első fokú bírói álláspontot annyiban egészíti ki az ítélet tábla, hogy e körben az első fokon eljáró Békés Megyei Bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelésével azt állapította meg tényállásként, hogy a zsákban lévő csomagok az I.r. vádlott által kerültek a II.r. vádlott által vezetett tehergépkocsi raklaptartójába. E mellett - az ítélet tábla álláspontja szerint - annak nincs jelentősége, illetőleg a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok gyengítésére nem alkalmas, hogy a zsák esetlegesen annak az

Bf.I.172/2009/16.

árunak a csomagolására szolgált, amit egyébként a II.r. vádlott a kamionjával szállított.

A kábítószer hatóanyag tartalmára vonatkozó további szakértői vélemény beszerzése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottakra legkedvezőbb szakértői véleményt vette figyelembe. Arra pedig, hogy a behozatal időpontjára utólag adjon a szakértő hatóanyag tartalomra vonatkozó szakértői véleményt az eljárás jelenlegi szakaszában már nincs lehetőség.

Az a bíróság előtt is közismert tény, hogy marihuána esetében a hatóanyag tartalom az idő múlásával változik, a tömeg viszont csökken. Abból a tényből, hogy a vizsgálat időpontjában a jelentős mennyiség alsó határát háromszorosan meghaladó hatóanyag tartalom volt kimutatható, levonható az a következtetés, hogy a II.r. vádlott által Magyarország területére behozott marihuána hatóanyag tartalma már a behozatal időpontjában is túllépte a jelentős mennyiség alsó határát.

Az I.r. vádlott és védője a fellebbezési szakban biológus szakértő kirendelését a vonatkozásban kérte, hogy az egyes csomagokban azonos fejlődési stádiumban lévő növényi egyedek voltak-e találhatóak. E körben utal arra az ítéletre, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, hogy a lefoglalásra került valamennyi marihuánát az I.r. vádlott szerezte be, így annak, hogy az egyes csomagokban található növényi egyedek milyen fejlődési stádiumban voltak a tényállás szempontjából nincsen jelentősége.

A fent kifejtettekre figyelemmel tehát az ítéletre az I.r. vádlott és védője által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor **(név)** rendőr alezredest tanúként kihallgatta és vallomására tényállást alapított arra vonatkozóan, hogy a II.r. vádlott a helyszínen elmondta neki, a kábítószer szállítását 500.000.- forintért vállalta, melyet az I.r. vádlottól a kábítószer értékesítése után kapott volna meg.

Az iratokból megállapítható, hogy **(név)** mint hivatalos személy működött közre a vádlottak elfogásakor. Hivatalos személyként jutott tudomására a II.r. vádlott nyilatkozata, mely szerint a fuvarért neki az I.r. vádlott 500.000.- forintot ígért, ha a kábítószerért értékesíti.

Az iratokból az is egyértelműen megállapítható, hogy a II.r. vádlott ezen nyilatkozata nem kihallgatása során hangzott el, a vallomásmegtagadási jogára nem figyelmeztették.

Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy erre a hivatalos személyt nem lehet meghallgatni, az ezzel ellentétes álláspont valójában a törvény által biztosított vallomásmegtagadási jog megkerülésére adna lehetőséget [Ítéltáblai Határozatok 2005. évi 136. számú jogeset, BH 1999. évi 241. számú jogeset].

A fent kifejtettekre figyelemmel a tanú vallomása törvénysértően beszerezett bizonyíték, ezért azt az ítéltábla a bizonyítékok köréből kirekesztette, ezáltal kiküszöbölte az eljárási szabálysértést a Be. 78. § (4) bekezdésére figyelemmel.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az első fokú tényállást az alábbiak szerint helyesbítette, illetőleg kiegészítette:

Mellőzte az első fokú ítélet 4. oldal 2. bekezdésének utolsó mondatát "A II.r. vádlottnak a közreműködésért 500.000.- forintot ígért azzal, hogy a II.r. vádlott a pénzt a kábítószer értékesítését követően kapja meg." mivel **(név)** tanúvallomásának kirekesztése után erre vonatkozóan nincs bizonyíték.

A tényállást kiegészítette azzal, hogy a II.r. vádlott az **(forgalmi rendszám)**, **(forgalmi rendszám)** forgalmi rendszámú Iveco típusú járműszerelvénnel utazott Hollandiába.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a fenti helyesbítéssel, illetőleg kiegészítéssel a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Részletesen számot adott arról, hogy miért a II.r. vádlott néhol ellentmondásos vallomását fogadta el a tényállás alapjául, illetőleg, hogy milyen indokok alapján vetette el az I.r. vádlott védekezését. E körben kifejtett álláspontja mindenben megfelel az okiratokban rögzítetteknek, az ott kifejtetteket a másodfokú bíróság is mindenben osztotta.

Az eljárás során lefoglalt kábítószer mennyiségére, az I.r. vádlott hollandiai kapcsolataira, valamint korábbi kábítószerrel kapcsolatos elítéltségére figyelemmel helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottakat illetően a forgalomba hozatali célra.

Egységes a bírói gyakorlat ugyanis a tekintetben, hogy a forgalomba hozatal több résztevékenységből tevődhet össze, mely magában foglalja többek között például az előzetes megbeszéléseket, szállítóeszköz biztosítását, vagyis felöl

Bf.I.172/2009/16.

minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba [BH 2002/175., BH 2002/299. számú jogeset].

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a megalapozott tényállás alapján a vádlottak bűnösségére következtetett és cselekményüket a törvénynek megfelelően minősítette.

E körben nem osztotta az ítéletábra az I.r. vádlott védőjének álláspontját, mely szerint az I.r. vádlott cselekménye a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütközik és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősül a fent kifejtettekre figyelemmel. Téves az a védői álláspont is, mely szerint, ha adott esetben az elkövető nagyobb mennyiségű kábítószerrel szerez meg, akkor az soha nem minősülhet a Btk. 282. § (1) bekezdése szerinti megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének, hiszen az elsőfokú bíróság álláspontját követve az a mennyiségre figyelemmel kizárólag a Btk. 282/A §-a szerint minősülne. A Btk. 282. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény ugyanis nem csak megszerzéssel, hanem termesztéssel, előállítással, tartással, az országba behozatallal, kivitellel és átvittel is megvalósítható.

Az eset összes körülményei alapján, amelyekre az elsőfokú bíróság, illetőleg az ítéletábra is a korábbiakban utalt, a vádlottak forgalomba hozatali céljára lehetett következtetést levonni. Ebből következik, hogy az I.r. vádlott cselekménye kizárólag a Btk. 282/A § (1) bekezdés 3. fordulat, illetőleg (3) bekezdése szerint minősülhet.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények helyesbítésre szorulnak:

Az ítéletábra I.r. vádlott esetében mellőzte a büntetlen előéletet enyhítő körülményként értékelni tekintettel arra, hogy korábban már felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Mindkét vádlott esetében - helyesen - a részbeni, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás értékelhető enyhítő körülményként.

Mindkét vádlott esetében további enyhítő körülmény most már az időmúlás, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta már több mint 2 év eltelt. E körben nem osztotta a főügyészség álláspontját a másodfokú bíróság, mert álláspontja szerint az időmúlás a cselekmény tárgyi súlyától függetlenül figyelembe vehető enyhítő körülmény.

Az ítéletábra mellőzte a súlyosító körülmények közül, hogy a kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen meghaladó hatóanyag tartalmú, mert álláspontja szerint a jelentős mennyiség alsó határt háromszorosan meghaladó mennyiség nem akkora, melyet súlyosító körülményként kellene értékelni.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetések mindkét vádlott esetében eltűntek.

A büntetés kiszabása során az ítélőtábla figyelemmel volt a hasonló ügyekben hozott határozatokra, valamint a jogalkotó teljes szigorára, amely megnyilvánul a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények büntetési tételében - mely jelen esetben 5-15 évig vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés büntetés - illetőleg, hogy maga a jogalkotó sem tesz különbséget drog és drog között. Azonban társadalmi és a használókra mért hatását tekintve az ítélőtábla álláspontja szerint nem közömbös, hogy az elkövetés tárgya heroin vagy mint jelen ügyben marihuána. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy vannak könnyű és kemény drogok, továbbá az sem, hogy vannak az európai unión belül olyan országok, ahol a könnyű drogok használata bizonyos szabályokkal megengedett (pl. Hollandia).

Mindezekre, valamint arra figyelemmel, hogy a vádlottak cselekménye kísérleti szakban rekedt, továbbá, hogy a II.r. vádlott a cselekményt bűnsegédként követte el, ezért az I.r. vádlott fő- és mellékbüntetését egyezően 5 évre, a II.r. vádlott esetében főbüntetését 3 év 6 hónapra, mellékbüntetését 3 évre enyhítette.

A tartamok megállapításánál az ítélőtábla figyelemmel volt arra, hogy a cselekmény elkövetése az I.r. vádlott érdekében történt, míg a II.r. vádlott esetében az ítélőtábla alkalmazhatónak vélte a Btk. 87. § (1) bekezdésében és (2) bekezdés b) pontjában meghatározott enyhítő szakaszt. Az így megállapított fő- és mellékbüntetések alkalmasak a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlott esetében a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg a II.r. vádlott személyiségére és a megállapított enyhítő körülményekre figyelemmel. Elmulasztotta azonban a börtön végrehajtási fokozat jogszabályi alapjának felhívását, ami: Btk. 43. § a) pontja.

A fentieken túl az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályhelyeket hiányosan, illetőleg tévesen hívta fel, így nem hivatkozott a Btk. 99. § (2) és (4) bekezdésére, noha azokat alkalmazta, így a jogszabályi helyekre történő

Bf.I.172/2009/16.

hivatkozást a másodfokú bíróság pótolta, illetőleg tévesen hivatkozott a Be. 338. § (2) bekezdésére, ezért azt az ítélőtábla mellőzte.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezéseket I.r. vádlott esetében részben, II.r. vádlott esetében pedig egészben alaposnak ítélve az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig az I.r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt, illetőleg II.r. vádlott által házi őrizetben töltött időt a Btk. 99. § (1), (2), (3) és (4) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint beszámította.

Szeged, 2009. szeptember 29.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.172/2009/16. számú ítélete, valamint a Békés Megyei Bíróság 12.B.213/2008/56. számú ítéletének ezen ítélettel meg nem változtatott része 2009. szeptember 29. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. szeptember 29.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke